

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o K 082642 16 Kž
Brčko, 26.05.2016. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudaca Srđana Nedić, kao predsjednika vijeća, Ilje Klaić i Josipe Lucić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Mensure Hadžić, u kaznenom predmetu protiv optuženih S.H. iz T. i O.M. iz B., zbog kaznenog djela Zlostavljanje u obavljanju službe iz članka 179. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbi njihovog branitelja Senade Kusturica, odvjetnika iz Brčkog, izjavljenoj protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 082642 14 K od 23.11.2015. godine, nakon javne sjednice žalbenog vijeća održane u nazočnosti Tužitelja Brčko distrikta Bosne i Hercegovine Šejle Drpljanin, branitelja optuženih Senade Kusturica, odvjetnika iz Brčkog, optuženih S.H. i O.M., donio je dana 26.05.2016. godine, slijedeću

P R E S U D U

Povodom žalbe branitelja Senade Kusturica, odvjetnika iz Brčkog, a po službenoj dužnosti, preinačuje se presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 082642 14 K od 23.11.2015. godine, u pogledu odluke o kaznenopravnoj sankciji, tako što se optuženim S.H. iz T. i O.M. iz B., zbog počinjenja kaznenog djela Zlostavljanje u obavljanju službe iz članka 179. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, za koje su prvostupanjskom presudom oglašeni krivim, temeljem tog zakonskog propisa i uz primjenu članaka 60., 61. i 62. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, izriče uvjetna osuda kojom im se kao utvrđene kazne preuzimaju kazne zatvora u trajanju od po 3 (tri) mjeseca, te istodobno određuje da one neće biti izvršene ukoliko optuženi u roku od po 1 (jedne) godine ne počine novo kazneno djelo.

U pogledu odluke o troškovima kaznenog postupka i odštetnom zahtjevu prvostupanjska presuda ostaje nepromijenjena.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o K 082642 14 K od 23.11.2015. godine, optuženi S.H. iz T. i O.M. iz B. oglašeni su krivim da su radnjama opisanim u točkama 1. i 2. izreke te presude počinili kazneno djelo Zlostavljanje u obavljanju službe iz članka 179. Kaznenog zakona

Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, za koje kazneno djelo im je na temelju tog zakonskog propisa i uz primjenu članaka 7., 60., 61. i 62., te članka 285. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, izrečena uvjetna osuda kojom im je utvrđena kazna zatvora u trajanju od po 3 (tri) mjeseca, koja se neće izvršiti ako optuženi u roku od po 2 (dvije) godine ne počine novo kazneno djelo.

Temeljem članka 188. stavak 1. u svezi sa člankom 185. stavak 2. točka a. i g. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine optuženi su dužni platiti troškove kaznenog postupka u iznosu od po 15,00 KM i paušal za rad suda u iznosu od po 200,00 KM, sve u roku od 30 dana od dana pravomoćnosti presude. Oštećeni T.M. je na temelju članka 198. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine s odštetnim zahtjevom upućen na parnicu.

Protiv navedene presude žalbu je u zakonskom roku izjavio branitelj optuženih Senada Kusturica, odvjetnik iz Brčkog, kojom prvostupanjsku presudu pobija zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 1. točka d., i., k. i stavak 2., Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja iz članka 299. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i zbog odluke o troškovima kaznenog postupka iz članka 300. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, predlažući da ovaj sud uvaži njenu žalbu, ukine prvostupanjsku presudu i odredi održavanje pretresa, optužene oslobodi od optužbe ili vrati predmet prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje ili preinači prvostupanjsku presudu, tako što će optužene osloboditi od optužbe.

Tužitelj Brčko distrikta Bosne i Hercegovine je podneskom od 19.01.2016. godine dao odgovor na žalbu u kojem navodi da je žalba branitelja optuženih u cijelosti neosnovana, te da se prvostupanjska presuda ne temelji na nezakonito pribavljenim dokazima, a odluka o krivnji optuženih na pogrešno utvrđenom činjeničnom stanju, kako se to neargumentirano ističe u žalbi branitelja, pa stoga predlaže da ovaj sud, u skladu s člankom 313. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odbije žalbu branitelja kao neosnovanu i potvrdi prvostupanjsku presudu u cijelosti.

Na javnoj sjednici kaznenog vijeća ovog suda održanoj dana 26.05.2016. godine, branitelj optuženih je ostala u svemu kod navoda i prijedloga iz pisano izjavljene žalbe, a tužitelj kod datog odgovora na žalbu.

Ovaj sud je ispitao prvostupanjsku presudu u skladu s člankom 306. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, nakon čega je odlučio kao u izreci ove presude zbog razloga koji slijede:

U točki 1. obrazloženja žalbe branitelj optuženih ističe da je prvostupanjska presuda obuhvaćena bitnom povredom odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, koju je prvostupanjski sud počinio time što je odbio prijedlog obrane da se obavi vještačenje snimka zabilježenog na CD-u broj 2 kako bi se pouzdano utvrdilo da li

je u vrijeme počinjenja djela od strane optuženog S.H., svjedok M.M. uopće bio prisutan na terasi kafića ... na ... u B.

Ispitujući prvostupanjsku presudu u pogledu ovakvih žalbenih navoda branitelja optuženih ovaj sud nije mogao doći do zaključka da je takvim postupkom suda na bilo koji način uskraćeno pravo optuženih na obranu, jer je ovakva odluka prvostupanjskog suda motivirana čisto tehničkim ograničenjima vještačenja video zapisa pohranjenog na CD-u broj 2. Naime, osim činjenice da je ovakav žalbeni prigovor branitelja u proturječju sa žalbenim prigovorom koji se tiče zakonitosti pribavljanja tog dokaza, na što u odgovoru na žalbu opravdano ukazuje tužitelj, nije u pravu branitelj kada inzistira na tomu da bi se vještačenje (uvećavanjem snimka zabilježenom na tom CD-u) u činjeničnom smislu bilo što promijenilo, što bi na bilo koji način dovelo optužene u povoljniji položaj u ovom kaznenom postupku. Ovo zbog toga što je odluka prvostupanjskog suda da odbije takav prijedlog branitelja motivirana isključivo činjenicom na koju mu je pozornost skrenuo ovlaštenu IT tehničar suda, da bi se tzv. „uvećavanjem snimka“ znatno oslabila rezolucija snimka, zbog čega se ne bi mogao razaznati identitet osoba koje su se u vrijeme nastanka nalazili na terasi kafića ... Osim toga, sve i da je takva mogućnost postojala, kao i da je na temelju tog vještačenja utvrđeno da svjedok M.M. u vrijeme počinjenja kaznenopravnih radnji od strane optuženog S.H. nije bio u prilici da vidi taj događaj, to ne bi imalo nikakvog odlučujućeg značaja za pravilnost prvostupanjske odluke u činjeničnom smislu, jer je iz njenog obrazloženja razvidno da odlučne činjenice u ovom kaznenom predmetu prvostupanjski sud nije zasnavao na tom dokazu, odnosno isključivo na tom dokazu. U takvim okolnostima, sve i kada odluka prvostupanjskog suda da odbije ovakav prijedlog branitelja ne bi bila u skladu s člankom 239. stavak 3. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, time ne bi bila dovedena u pitanje jednakost u postupku i pravednom suđenju, u smislu članka 14. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, tako da takvom odlukom prvostupanjski sud nije počinio bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 1. točka d. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Branitelj optuženih nadalje u žalbi prigovara da je prvostupanjska presuda obuhvaćena bitnom povredom odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 1. točka i. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, jer se po njegovom mišljenju pobijana presuda temelji na dokazima na kojim se po odredbama Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine ne može temeljiti. S tim u svezi branitelj optuženih tvrdi da prvostupanjski sud nije trebao kao dokaz prihvatiti CD sa snimcima video nadzora unutrašnjosti zgrade Policije Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, jer nije donijeta odgovarajuća odluka u koju svrhu je taj video nadzor instaliran, kao niti snimku nastalu na ..., jer je oštećeni znao da se događaj snima, a iz tog snimka su proistekli i iskazi C.L., K.C., Z.G., oštećenog i ostali materijalni dokazi, pa kako se oni imaju smatrati „plodovima otrovne voćke“, onda sud na takvim dokazima nije mogao temeljiti osuđujuću presudu.

Ispitujući prvostupanjsku presudu u tom dijelu, ovaj sud nije došao do zaključka da je bilo koji dokaz, uključujući i videozapise sa ... (CD-2) i unutrašnjosti zgrade Policije Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (CD-1),

pribavljen suprotno članku 10. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, te da se zbog toga na tako pribavljenim dokazima, kao i dokazima koji su kasnije iz njih proistekli, ne može temeljiti osuđujuća presuda, u smislu članka 297. stavak 1. točka i. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Naime, točno je da je prvostupanjski sud kao dokaz tužitelja D-14 prihvatio snimak video nadzora unutrašnjosti zgrade (hodnik) Policije Brčko distrikta Bosne i Hercegovine od 20.08.2013. godine oko 00,55 sati i na tom snimku utemeljio odlučne činjenice vezane za kaznenopravne radnje koje se optuženom O.M. stavljaju na teret, a da uz navedeni dokaz nije sudu prezentirana odluka Ravnateljstva policije o namjeni tog video nadzora. Međutim, ta činjenica ničim ne umanjuje vjerodostojnost, a time niti relevantnost tog dokaza, tako da nema prihvatljivog razloga zbog kojeg bi se moglo zaključiti da je taj dokaz nezakonit. Ovo zbog toga što je video nadzor u Prostorijama policije postavljen u skladu sa zakonom kao opća mjera sigurnosti koja je uobičajena u javnim ustanovama, o kojoj su svi građani, a posebice uposlenici policije na prikladan način obaviješteni vidno istaknutim upozorenjem (ovaj objekat je pod video nadzorom), tako da se time ne zadire u bilo čiju privatnost, jer se radi o objektu javne službe od posebnog interesa. U takvim okolnostima se događaji zabilježeni na tako sačinjenim video zapisima mogu koristiti kao dokaz u kaznenom postupku, tako da prihvaćanjem takvih dokaza sud nije počinio bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 1. točka i. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Iz istih razloga je ovaj sud mišljenja da se ne može smatrati nezakonitim dokazom niti snimka događaja na ... u B. nastala 20.08.2013. godine, oko 00,50 sati, načinjena od nepoznatog snimatelja, koju je Policija Brčko distrikta Bosne i Hercegovine tijekom stegovnog, a kasnije i kaznenog postupka protiv optuženih „skinula“ sa portala ..., na kojem je zabilježeno postupanje optuženog S.H., zbog kojeg je pobijanom presudom oglasen krivim zbog počinjenja kaznenog djela Zlostavljanje u obavljanju službe iz članka 179. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Naime, točno je da odlučne činjenice u pogledu spornog postupanja optuženog S.H., sud utemeljio na tom snimku (CD-1), kao i da nije poznato kako je do tog snimka došlo i tko ga je objavio na lokalnom internet portalu, međutim, istodobno je točno da autentičnost i vjerodostojnost događaja koji je na njemu zabilježen nije osporen tijekom dokaznog postupka, kako od optuženih i njihovog branitelja, tako niti od strane svjedoka C.L., K.C. i Z.G. U takvim okolnostima se takav snimak, makar bio sačinjen sa ili bez znanja aktera koji se na njemu pojavljuju, ne može smatrati dokazom pribavljenim suprotnom članku 10. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Ovo zbog toga što se očito radi o snimku učinjenom na javnom mjestu, dostupnom svim građevinama (trg), na kojem nije vidnim upozorenjem skrenuta pozornost bilo kom posjetitelju da je snimanje objekata ili posjetitelja zabranjeno ili ograničeno.

Na drugoj strani snimanjem događaja koji je predmetom ovog kaznenog postupka ničim nije narušena bilo čija privatnost, jer je tim snimkom zabilježena legitimna intervencija djelatnika javne sigurnosti, zbog očiglednog narušavanja

javnog reda i mira, pa je za zakonitost nastanka takvog dokaza sasvim irelevantno da li je taj snimak sačinila osoba koju je oštećeni, kao osoba koja je narušavala javni red i mir, uopće poznavao, odnosno, da li je ta snimka nastala uz njegovo znanje ili ne. S tim u svezi, ne može se branitelj pozivati na nezakonitost ovako pribavljenog dokaza (snimka), samo zbog toga što se ne može utvrditi kako je nastao, što implicira da je nastao neovlaštenim snimanjem, jer se od neovlaštenog snimanja kaznenim zakonodavstvom štiti prava građana na privatnost u vlastitom domu ili radnom prostoru (članak 186. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine), ali ne i ovlašteni djelatnici policije, koji imaju monopol na uporabu sile, u situaciji kada je legitimno primjenjujući, dođe do njene prekomjerne uporabe.

U takvim okolnostima se, po ocjeni ovog suda, navedeni snimci postupanja djelatnika policije prigodom legitimne intervencije, ne mogu smatrati nezakonito pribavljenim dokazima, kao niti dokazi koji su temeljem tih snimaka provedeni (proistekli), uključujući i iskaze svjedoka K.C., C.L. i Z.G., tako da njihovim prihvaćanjem, odnosno zasnivanjem odlučnih činjenica na tim dokazima, a time i osuđujuće presude, prvostupanjski sud nije počinio bitnu povelu odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 1. točka i. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, kako se to neosnovano tvrdi u žalbi branitelja optuženih. Pojedina stajališta upravnog odjela Suda Bosne i Hercegovine iznesena u presudi broj S1 3 U 014576 14 U od 06.10.2015. godine, na koja se u izjavljenoj žalbi poziva branitelj optuženih, neovisno od njihove utemeljenosti, nisu primjenjiva u konkretnom slučaju, niti obvezuju žalbeno vijeće ovog suda, s obzirom na to da tehnički aspekti primjene video nadzora, u kontekstu pravilne primjene članka 21. a. Zakona o zaštiti osobnih podataka („Službeni glasnik BiH“, broj 49/06, 76/11 i 89/11), nisu relevantni s aspekta utvrđivanja zakonitosti pribavljanja snimka video nadzora instaliranog u prostorijama Policije Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, što je bilo predmetom preispitivanja zakonitosti takvog dokaza u ovom kaznenom postupku.

U žalbi branitelja se dalje ističe da je „izreka prvostupanjske presude nerazumljiva, jer u njoj nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama“, odnosno da sud nije cijenio svaki dokaz pojedinačno i u svezi sa ostalim dokazima, čime je povrijedio odredbe članka 281. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Nisu sasvim jasni ovakvi žalbeni prigovori branitelja, jer na nedvojben način ne navodi u kom to dijelu je izreka presude nerazumljiva, tako da povodom takvog žalbenog prigovora branitelja nije bilo moguće na adekvatan način ispitati prvostupanjsku presudu.

Kada su u pitanju žalbeni prigovor vezani uz razloge prvostupanjskog suda, valja naglasiti da su nelogične tvrdnje branitelja „da je izreka presude nerazumljiva, jer u njoj nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama“, s obzirom na to da eventualno odsustvo razloga ne može izreku presude činiti nerazumljivom, pa niti predstavljati bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 1. točka k. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

S tim u svezi nisu točne tvrdnje branitelja da prvostupanjski sud nije dao adekvatnu ocjenu provedenih dokaza, što se osobito odnosi na iskaz svjedoka B.V., vještaka dr. Dragana Ninković i vještaka prof. dr. Zdenka Cihlarž, jer bi u slučaju da je to učinio u skladu sa člankom 281. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, po mišljenju branitelja, prvostupanjski sud izveo suprotan zaključak, odnosno da nema niti jednog dokaza da je optuženi S.H., kritične prigode, tri puta nogom udario oštećenog T.M., odnosno da je optuženi O.M. udario oštećenog, prigodom privođenja u hodniku policije laktom lijeve ruke u predjelu potiljačnog dijela glave.

Ovakve tvrdnje branitelja nisu točne jer je prvostupanjski sud, obrazlažući sadržaj svakog od provedenih dokaza, u njihovom relevantnom dijelu, između ostalog, dao ocjenu relevantnosti iskaza svjedoka B.V. (stavak 11. pasus 2.), te uporednu ocjenu nalaza i mišljenja vještaka dr. Dragana Ninković iz Brčkog i prof. dr. Zdenka Cihlarž iz Tuzle (stavak 12. pasus 1.), nedvojbeno ukazujući na njihovu irelevantnost u situaciji kada je tužitelj izmijenio činjenični supstrat dispozitiva optužnice, tako da oprečnost ta dva nalaza više nije od značaja za pravilnost činjeničnog dijela izreke presude, koji se odnosi na obilježja kaznenog djela za koje su optuženi oglašeni krivim. Stoga, po mišljenju ovog suda, bilo kakva drugačija ocjena navedenih dokaza ne bi dovela do drugačije odluke prvostupanjskog suda u pogledu postojanja kaznenog djela i krivnje optuženih.

Kod takvog stanja stvari je takve prigovore branitelja valjalo odbiti kao neosnovane, jer ovaj sud nije našao da je u pogledu ocjene dokaza prvostupanjska presuda obuhvaćena bitnom povredom odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 2., u svezi sa primjenom članaka 281. stavak 2. i 290. stavak 7. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, kako se to neosnovano tvrdi u žalbi branitelja optuženih.

U preostalom dijelu žalba branitelja optuženih se, u sklopu žalbenog osnova „nepotpuno i pogrešno utvrđeno činjenično stanje“, bavi detaljnom analizom tijeka prvostupanjskog postupka i dokaza koji su provedeni na prijedlog tužitelja, navodeći zašto smatra da sud nije mogao pojedine od tih dokaza prihvatiti, odnosno zašto je, po njegovom mišljenju, morao prihvatiti dokaze koji su provedeni po prijedlogu branitelja. Uvažavajući pojedine opravdane prigovore branitelja koji se odnose na određene nedosljednosti u iskazima oštećenog T.M., na koje jasno ukazuju video zapisi (CD-1 i CD-2), kao i pristrasnosti u iskazu svjedoka D.T. i M.M., ovaj sud ne nalazi da je time na bilo koji način dovedena u pitanje pravilnost činjeničnog stanja na kojem je zasnovana prvostupanjska presuda.

Ovo zbog toga što se činjenično stanje na kojem se zasniva zaključak prvostupanjskog suda da su optuženi radnjama opisanim u točkama 1. i 2. izreke prvostupanjske presude, počinili kazneno djelo Zlostavljanje u obavljanju službe iz članka 179. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u preovlađujućem dijelu ne temelji na dokazima (iskazima) koje branitelj u žalbi dijelom opravdano dovodi u pitanje, nego na video snimcima nastalim na ... i hodniku Policije Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Na temelju tih snimaka čija zakonitost pribavljanja ničim objektivnim nije dovedena u pitanje, jasno i nedvojbeno se može zaključiti (vidjeti) da je optuženi S.H. u noći 20.08.2013.

godine, oko 00,50 sati, prigodom intervencije njegovih kolega O.M., J.M., K.C. i Z.G., koji su oštećenog lišili slobode i stavili pod kontrolu (vezali lisice), bez razloga i potrebe izašao iz zgrade Policije Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i prišao službenom vozilu u koje je smješten T.M. i na stražnjem sjedalu mu zadao tri udarca desnom nogom u predjelu potkoljenice lijeve noge.

Jednako tako na temelju video zapisa nadzorne kamere u hodniku Policije Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, jasno i nedvojbeno se može zaključiti (vidjeti) da je optuženi O.M., tijekom sprovođenja vezanog T.M. od 20.08.2013. godine, oko 00,55 sati, u hodniku zgrade policije, iako privedeni nije pružao nikakav otpor, niti je to zahtijevalo sprovođenje osobe lišene slobode kroz staklenu prepreku (vrata), oštećenom T.M. zadao udarac laktom lijeve ruke u predjelu potiljačnog dijela glave, dok ga je sa kolegom Z.G. sprovodio u službene prostorije, ruku vezanih na leđa i uz primjenu dvostrane poluge na leđima oštećenog.

Takvim postupcima optuženih je u relevantnoj mjeri narušeno dostojanstvo oštećenog, jer je došlo do uporabe (prekomjerne) fizičke sile, kada to okolnosti nisu zahtijevale u smislu članka 6. Pravilnika o uporabi sile („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“ broj 13/08), zbog čega su se u njihovim radnjama stekla sva zakonom propisana obilježja kaznenog djela Zlostavljanje u obavljanju službe iz članka 179. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Slijedom toga ne mogu se prihvatiti osnovanim žalbeni prigovori branitelja optuženih da se prvostupanjska presuda temelji na pogrešno ili nepotpuno utvrđenom činjeničnog stanju, u smislu članka 299. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Kada su u pitanju troškovi kaznenog postupka, odnosno odluka suda da optužene obveže da ih plate u iznosu od po 15,00 KM, kao i paušalu u iznosu od po 200,00 KM, valja naglasiti da se neosnovano žalbom branitelja prigovora da optuženi, obujmom dokaza koji su provedeni po prijedlogu obrane, nisu doprinijeli dužim trajanjem kaznenog postupka, pa stoga ne trebaju niti snositi štetne posljedice. Ovo zbog toga što je osnovna svrha vođenja kaznenog postupka utvrđivanje relevantnih činjenica vezanih za postojanje kaznenog djela i krivice optuženih, koja podrazumijeva i nastanak određenih troškova za koje je člankom 188. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine propisano da će ih snositi optuženi koji bude oglašen krivim, tako da će sud u tom slučaju optuženog obvezati na plaćanje tako nastalih troškova, neovisno da li su oni nastali izvođenjem dokaza koji je predložio tužitelj ili pak obrana optuženih. S tim u svezi je sud oslobodio optužene plaćanja troškova vještačenja po vještaku prof. dr. Zdenku Cihlarž, u iznosu od 200,00 KM, jer je izmijenjenom optužnicom, ovaj dokaz prestao biti relevantan za dokazivanje postojanja kaznenog djela i krivnje optuženih, tako da nije bilo osnova da se optuženi obvežu na plaćanje naknade navedenog vještaka za dati nalaz i mišljenje. Kako branitelj do okončanja glavne rasprave, kao niti u izjavljenoj žalbi na prvostupanjsku presudu, nije učinio vjerojatnim da bi plaćanje paušala u iznosu od po 200,00 KM, dovelo optužene u oskudicu, u smislu članka 188. stavak 4. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, a imajući u vidu stvarnu duljinu trajanja kaznenog postupka, pravilna je i na odredbi članka 188. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, zasnovana odluka prvostupanjskog suda da optužene obveže na plaćanje paušala u iznosu od po 200,00 KM.

Konačno ispitujući prvostupanjsku presudu u skladu sa člankom 308. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, jer se u tom dijelu ona ne pobija žalbom branitelja optuženih, ovaj sud je cijeneći sve okolnosti pod kojim je došlo do počinjenja ovog kaznenog djela, a osobito krajnje nedolično ponašanje oštećenog, zaključio da je prvostupanjski sud izričući uvjetnu osudu optuženim, istina pravilno odmjerio utvrđenu kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) mjeseca, međutim, da prigodom određivanja perioda kušnje u trajanju od 2 (dvije) godine, nije u dovoljnoj mjeri cijenio težinu prekomjerne uporabe sile, posljedice takvog čina, kao i činjenicu da se radi o primjerenim uposlenicima Policije Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Stoga je ovaj sud, cijeneći te okolnosti, preinačio prvostupanjsku presudu u dijelu odluke o kaznenoj sankciji, tako što je optuženim S.H. iz T. i O.M. iz B., zbog počinjenja kaznenog djela Zlostavljanje u obavljanju službe iz članka 179. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, za koje su prvostupanjskom presudom oglašeni krivim, kao utvrđene preuzeo kazne zatvora od po 3 (tri) mjeseca, koje im je utvrdio prvostupanjski sud, s tim što je za razliku od prvostupanjskog suda, odredio da se tako izrečene kazne zatvora neće izvršiti, ako optuženi u periodu od 1 (jedne) godine, ne počine novo kazneno djelo. Ovaj sud je uvjeren da je tako izrečena kaznena sankcija adekvatna težini kaznenog djela i stupnju krivnje optuženih, te da će se kraćim periodom kušnje u trajanju od po 1 (jedne) godine, u slučaju optuženih u potpunosti ostvariti svrha izricanja kaznenih sankcija iz članka 7. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

U pogledu odluke prvostupanjskog suda da oštećenog T.M. sa odštetnim zahtjevom uputi na parnicu, prvostupanjska presuda je ostala nepromijenjena, jer je takva odluka u svemu pravilna i utemeljena na članku 198. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Zbog svega izloženog ovaj sud je, temeljem članka 314. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odlučio kao u izreci ove presude.

ZAPISNIČAR

Mensura Hadžić

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Srđan Nedić